

РЕШЕНИЕ

№ 14798

гр. София, 17.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 07.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6644** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.4, ал.1 и чл.9б от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) във вр.с чл.156-161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на "София проект" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ет.5, ЕИК по Булстат:[ЕИК], подадена чрез адв.Ф., срещу Ревизионен акт №СФД24- РД77-75/29.08.2024г., издаден от Е. К. К. на длъжност началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“-възложил ревизията, и М. Б. С. на длъжност главен инспектор-ръководител на ревизията,потвърден с Решение № СОА25-РД28-6/11.02.2025г., издадено Кмета на Столична община, с който на жалбоподателя са установени задължения за ДНИ-19445,64лв,лихви ДНИ 10777,00 лв. и ТБО 67757,20лв.,лихви ТБО-37600,52 лв.

В жалбата са релевирани доводи,че ревизионния доклад,въз основа на който е издаден ревизионният акт е незаконосъобразен поради съществено нарушение на процедурата по издаването му.Издаденият от некомпетентен орган ревизионен доклад е нищожен,каквто е и издаденият въз основа на такъв доклад ревизионен акт.

Твърди се също,че ревизионният акт е незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон в частта му,касаеща установените задължения за такса битови отпадъци и данък недвижими имоти за цялата 2018г.Причината за това,е че въпросните задължения са погасени по давност.

Ревизионният акт е незаконосъобразен и в частта за изчислените лихви върху главните задължения за такса битови отпадъци и данък недвижими имоти.Причината за това е,че лихвите

са изчислени към дата 18.06.2024г.,когато е издаден ревизионният доклад,но незаконосъобразно е било спряно производството по извършваната ревизия.

РА е незаконосъобразен и по същество в частта му,с която са определени задължения на „СОФИЯ ПРОЕКТ“ ООД за целия ревизиран период за такса битови отпадъци по компонентата „за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения“.

Твърди се че ревизията следва да се проведе по правилата на закона,който е актуален към датата на възлагането ѝ, за ревизирания период е приложим законът, който е в сила към датата на издаване на заповедта за възлагане на ревизия. РА се обжалва изцяло.

В о.с.з. жалбоподателят се представлява от адв. Т.Моли съда да уважи жалбата по изложените в нея съображения, като отмени изцяло оспорения РА.Претендират сторените по делото разноски съгласно представен списък.Депозира писмени бележки в срок.

Ответникът–Кметът на Столична община,чрез процесуалния си представител юкр.В. излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, моли съда да я остави без уважение, като присъди в полза на Столична община юрисконсултско възнаграждение съобразно материалния интерес по делото. Депозира писмени бележки в срок.

По фактите:

Ревизията е започнала със заповед за възлагане на ревизия №СФД21-РД01-151/25.10.2021г.Със заповед№СФД22-РД72-2/22.02.2022г./стр.104/ на началник отдел „Ревизии и събиране на вземания",считано от 22.02.2022г. производството по извършване на ревизия е спряно.Със заповед №СФД24-РД74-2/03.06.2024г. /стр.107/е възобновено производството по извършване на ревизия, възложена със заповед №СФД21-РД01-151/25.10.2021г.За резултата от ревизията е изготвен Ревизионен доклад /РД/рег.№СФД24-ТД26-3575/18.06.2024г.съставен и подписан от определеният екип ревизиращи органи по приходите, връчен с разписка срещу подпис на Д. Г. С.-управител на дружеството на 04.07.2024г. В срока по чл.117, ал.5 от ДОПК е подадено искане с вх. №СФД24-ТД26-4256/16.07.2024г. за продължаване на срока,за подаване на възражение срещу констатациите на РД,което е уважено с издаденото уведомление рег.№СФД24-ТД26-4256 с определен срок до 18.08.2024г. вкл. такова е подадено с рег. № СФД24-ТД26-5046/19.08.2024г. против РД, което е разгледано на стр.2 от РА от ревизиращите и мотивирано отхвърлено,поради неговата неоснователност,като са изложени подробни съображения.

Ревизията приключва с издаден Ревизионен акт с рег. №СФД24-РД77-75/29.08.2024г. спрямо „СОФИЯ ПРОЕКТ" ООД, ЕИК[ЕИК] от Е. К. К.-възложил ревизията и М. Б. С.-ръководител на ревизията,който притежава посочени в чл.120, ал.1 от ДОПК реквизити.РА е връчен с разписка на 03.09.2024г. на управителя на дружеството.

С РА на жалбоподателя са установени задължения и лихви за просрочие върху тях в общ размер на 135 586.35 лв., от които за Данък недвижими имоти /ДНИ/–19445.64лв.,ведно с лихви за забава от 10777,00 лв. и за ТБО–67757.20 лв.,ведно с лихви за забава от 37600,52 лв. лв., дължими по отношение на нежилищен недвижим имот,находящ се на територията на [населено място],[жк], в.з."Килиите собственост на ТД.

По време на ревизията са присъединени насрещни справки за декларирания недвижим имот на

ревизираното дружество на територията на СО – Район "В.", за периода от 2018 г. до 2020 г. Чрез справките от страна на органите по приходите е извършено съпоставяне на данните в този отдел на дирекция "Общински приходи" и представените от "София проект" ООД, данни за отчетни стойности, задължения по години и внесени суми.

С искане за представяне на документи и писмени обяснения: Искане за представяне на документи и писмени обяснения с изх. № СФД21-ТД26-1674/26.10.2021г. са представени документи с придружително писмо с вх. № СФД21-ТД26-1674/3/20.12.2021г. съгласно опис: (Дружествен договор вписан в ТР, Скица, Актуално състояние ТР, Декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ, Декларация по чл.14 от ЗМДТ Съобщение № 05-169/20.03.2009г., Констативен протокол № 94-00- 2815/07.04.2009 г. относно съборена сграда, Заявление от „СОФИЯ ПРОЕКТ" ООД №05-169/20.03.2009г., Декларации по чл.27 от НОАМТЦУПСО, счетоводен баланс по години за 2018г., 2019г., 2020г. Изискани са и са представени документи от ТД на НАП-гр.С., кмета на район „В." и други структурни звена при СО.

Ревизията е установила, че ревизираното дружество е собственик на следния нежилищен недвижим имот, представляващ вила-стопанска постройка, застроена на около 103 кв.м, построена в имот с пл.№ 393, находящ се в [населено място], район "В.", [жк], в.з."Килиите". Сградата е премахната, за което е представен Констативен протокол № 94А-00-2815/10.04.2009г., издаден от Район "В.", СО. Поземлен имот с пл.№ 393 е послужил за основа на УПИ XII-393, за който има влязъл в сила ПУП-ПРЗ, одобрен със Заповед рег.№ РД-50-60/18.03.2008 г. на Кмета на район "В.", СО. Недвижимият имот е придобит съгласно апортна вноска при учредяването на "София проект" ООД, съгласно Дружествен договор от 21.10.2009 г. Недвижимият имот е частна собственост на "София проект" ООД и върху същия няма учредено вещно право на ползване. Недвижимият имот е деклариран с данъчни декларации, както следва: Декларация по чл.17 ЗМДТ вх.№ 17-09-848/17.12.2007г. – деклариран са земя и сграда с обща отчетна стойност 3 488 000 лв., в това число на земята – 3 457 000 лв. и на сградата – 31 000 лв.; Коригираща декларация по чл.17 ЗМДТ вх.№ 17-09-0848/26.03.2012 г., след премахване на сградата е предекларирана земя на стойност 3 457 000 лв. и Декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № 17-27-2345/26.05.2010 г., с която е декларирана земя – 3457000 лв., като към декларацията е приложено извлечение от Главна книга по счетоводна сметка 201 към 31.05.2010г. Салдото е в размер на 3 457 000 лв. Ревизиращите орган не са установили разлика между декларираните и счетоводни данни. За недвижимия имот е открита данъчна партида в отдел "Общински приходи", район "В." с №М109848_0712. При подаването на декларацията по чл.14 ЗМДТ, системата МАТЕУС, автоматично е генерирала номер на данъчната партида – 7202Н53021.

С РА на дружеството са определени задължения за ДНИ за описания недвижим имот, представляващ земя, като е взета предвид неговата отчетна стойност. Задълженията за данък върху недвижимите имоти, изчислени на база 1,875 промила върху данъчната оценка съгласно чл.15 от Наредбата за определяне на размера на местните данъци, и са следните:

За 2018 г. $3\,457\,000,00 \text{ лв.} \times 1,875 \% = 6481,88 \text{ лв.}$

За 2018 г. ДНИ се дължи на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври

За 2019 г. $3\,457\,000,00 \text{ лв.} \times 1,875 \% = 6481,88 \text{ лв.}$

За 2019 г. ДНИ се дължи на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври

За 2020 г. $3\,457\,000,00 \text{ лв.} \times 1,875\% = 6481,88 \text{ лв.}$

За 2020 г. ДНИ се дължи на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври.

С обжалвания РА на дружеството са определени задължения за ТБО за същия недвижим имот. В хода на ревизията е установено следното:

За 2018 г. отчетната стойност на имота е в размер на 3 457 000 лв. за земя. Съгласно Заповед №СОА18-РД-1202/30.10.2018 г. на Кмета на СО, издадена на основание чл.63, ал.2 ЗМДТ, за 2018г. за район "В.", имотът попада извън границите на организираното сметоизвозване на битови отпадъци. За този имот е подадена декларация по чл.27, ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени по услуги, предоставяни от Столична община. Съгласно №857/20.12.2018г. на СОС на СОС за 2013 г. за нежилищни имоти на предприятия на основание чл.26 от НОАМТЦУПСО се определя размер на ТБО, пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите на предприятията и включва заплащането на следните услуги, предвидени в чл.62, ал.1 ЗМДТ – за сметосъбиране и сметоизвозване 3,6 промила. За обезвреждане на битови отпадъци 2,4 промила. За поддържане чистота на териториите за обществено ползване 4,0 промила.

За 2019 г. отчетната стойност на имота е в размер на 3 457 000 лв. за земя. Съгласно Заповед СОА19-РД-1495/31.10.2019 г. на Кмета на СО, за 2014 г. за район "В.", имотът попада извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. За имота е подадена декларация по чл.27, ал.2 от НОАМТЦУПСО. Съгласно Решение №52/30.12.2019 г. на СОС за 2014 г. за нежилищни имоти на предприятия на основание чл.26 от НОАМТЦУПСО, се определя размер на ТБО, пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите на предприятията и включва заплащането на следните услуги, предвидени в чл.62, ал.1 ЗМДТ – за сметосъбиране и сметоизвозване 3,2 промила, за обезвреждане на битови отпадъци 2,8 промила. За поддържане чистота на териториите за обществено ползване 4,0 промила.

За 2020 г. отчетната стойност на имота е в размер на 3 457 000 лв. за земя. Съгласно Заповед № РД-09-1835/30.10.2014 г. на Кмета на СО, за 2015 г. за район "В.", имотът попада извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. За имота е подадена по чл.27, ал.2 от НОАМТЦУПСО. С Решение № 867/29.12.2014 г. на СОС за 2015 г. за нежилищни имоти на предприятия на основание чл.26 от НОАМТЦУПСО се определя размер на ТБО, пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите на предприятията и включва заплащането на следните услуги, предвидени в чл.62, ал.1 ЗМДТ – за обезвреждане в депа или други съоръжения на битови отпадъци - за сметосъбиране и сметоизвозване 3,2 промила. За обезвреждане на битови отпадъци 2,8 промила. За поддържане чистота на териториите за обществено ползване 4,0 промила.

При прилагане на посочените промили ревизията е определила следните размери на ТБО:

За 2018 г. за имот партида 7202Н53021 – $3\,457\,000 \times 6.4\% = 22\,124.88 \text{ лв.}$

- за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения - 8296,80 лв.

- за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване — 13 828,00 лв.

За 2019 г. за имот партида 7202Н53021 – $3\,457\,000 \times 6,40\% = 22\,124,80$ лв.

- За обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения -8296,80 лв.

- За поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - 13 828,00 лв.

За 2020 г. за имот партида 7202Н53021 – $3\,457\,000.00 \times 6,70\% = 23\,507,60$ лв.

- За обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения -9679,60 лв.

- За поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - 13 828,00 лв.

За установяване материалната компетентност на органите, издали ЗВР и РА, са приложени Заповед № СОА20-РД09-1072/15.01.2020 г. на Кмета на СО, издадена на основание чл.44, ал.2 ЗМСМА вр. чл.4, ал.3 и ал.4 ЗМДТ и чл.8, ал.5 ДОПК, в която са определени за органи по приходите служителите и длъжностните лица от дирекция "Ревизии и събиране на вземания",СО,имащи правата и задълженията на органи по приходите по отношение производството по установяване, обезпечаване, събиране и контрол на местните данъци и такса битови отпадъци, подробно изброени/л.92;/Разпореждане №СФР20ВК66-16/16.01.2020 г. на Директора на дирекция "Ревизии и събиране на вземания", СО, на основание чл.112, ал.2, т.1 ДОПК и чл.4, ал.5 ЗМДТ, с което са определени поименно органи по приходите, които да упражняват компетентността по възлагане на проверки и ревизии за определяне и установяване задълженията за ДНИ и ТБО /Е. К. К., Заповед № СОА23-РД09-2483/17.11.2023 г., издадена Кмета на СО (л.94).

Ревизираното лице е оспорило РА пред Кмета на Столична община в цялост.Главница за Данък Върху недвижимите имоти /ДНИ/ В размер на 19 445.67 лв. и лихви за просрочие към тях, изчислена до 29.08.2024г. в размер 10 777.00 лв.Главница за такса за битови отпадъци /ТБО/ в размер на 67 757.20 лв. и лихви за просрочие към тях, изчислени към 29.08.2024г. в размер 37 600.52 лв., т.е. общото установено с РА задължение на „СОФИЯ ПРОЕКТ" ООД,[ЕИК] за внасяне е в размер на 135 580,36 лв.

В хода на съдебното производство беше допусната съдебно-счетоводна експертиза същата не е оспорена от страните и приета с протоколно определение,която съдът кредитира.

По правото:

Жалбата е подаден в срок.Решението на Кмета на СО е връчено на ревизираното дружество,съгласно представената по делото обратна разписка на 18.02.2025г./л.46/,а жалбата е подадена на 04.03.2025 г. /л.4/.По същество неоснователна.

Относно обжалването на актовете за установяване на публични общински вземания за ДНИ и ТБО е приложим редът по ДОПК. Оспореният РА е издаден именно по този ред, от служители на общинската администрация - дирекция "Ревизии и събиране на вземания", които са разполагали с

правата и са имали задълженията на органи по приходите съгласно чл.4, ал.3 и ал.4 ЗМДТ и чл.8, ал.5 ДОПК. Тъй като актът е издаден в производство по чл.112-120 ДОПК,решаващ административен орган при обжалването му по административен ред е Кметът на СО, на основание чл.4, ал.5 ЗМДТ вр. чл.152, ал.2 ДОПК.РА е оспорен по административен ред относно определените задължения за ДНИ, и ТБО.

За валидността на акта:

РА е издаден на основание чл.119, ал.2 ДОПК от Е. К. К., Началник на отдел "Ревизионен контрол" – орган, възложил ревизията и М. Б. С., на длъжност главен инспектор-ръководител на ревизията, гл.инспектор в отдел "Ревизионен контрол", дирекция "Ревизии и събиране на вземания",СО.Същите са определени с надлежна Заповед №СОА23-РД09-2483/17.11.2023г. на от Кмета на СО и Разпореждане №ФР20ВК66-16/16.01.2020г. на Директора на дирекция "Ревизии и събиране на вземания" при СО.

Съгласно чл.118, ал.1 ДОПК вр. чл.4, ал.1 ЗМДТ установяването на задълженията за данъци се извършва с РА от служителите на общинската администрация.Ревизионното производство се образува с издаването на ЗВР, а правомощията на орган по възлагане на ревизия по чл.112, ал.2 ДОПК вр. чл.4, ал.3 и 4 ЗМДТ, възникват въз основа на изрично оправомощаване от Кмета на общината, което е доказано по делото. По тези съображения Съдът намира,че ревизионното производство е законосъобразно образувано, предвид издаването на ЗВР от компетентен орган по смисъла на чл.112, ал.2 ДОПК вр. чл.4, ал.3 и ал.4 ЗМДТ.

ЗВР има предвиденото по чл.113, ал.1 ДОПК вр. чл.4, ал.1-5 ЗМДТ съдържание.

Относно изложеното в жалбата за нищожност на РА.В хода на производството безспорно се установява,че член на ревизиращият екип е бил заменен.Със заповед за възобновяване на ревизия №СФД24-РД74-2/03.06.2024г. възложителят е променил състава ревизиращия екип,като на мястото на Н. Ц. Х. - С.,за член на екипа,е определил М. А. Д.–Л..От ответника са представени доказателства,че на 10.03.2023г. служебното правоотношение на Н. Ц. Х. – С. със СО е било прекратено със заповед от 10.03.2023г. на кмета на СО.Ответника не представя доказателства,че е издадена изрична заповед с която ревизията е възложена на друг орган от администрацията.Настоящият състав приема неиздаването на изрична заповед за замяна на член на екипа на ОП,не е довело до нищожност на РА поради следното:Съгласно мотивите на Тълкувателно решение № 5/06.22.2015 г., постановено по тълк. дело № 4/2014 г. на ОСС на ВАС,РД е типичен констативен акт,с две основни функции в ревизионното производство - сезираща и доказателствена.В съдебната практика се приема,че:„макар че ревизионният доклад е основен акт във фазата на извършване на ревизионното производство,той е процесуален акт по смисъла на чл. 21, ал. 5 АПК. Независимо че разпоредбата на чл. 120, ал. 2, изр. първо от ДОПК сочи, че той се прилага към ревизионния акт и е неразделна част от него, то от това не следва, че законодателят е предвидил изискване волята на издателя на ревизионния акт да се наслажда върху волята на съставителите на ревизионния доклад и в тази кумулативност на двете волеизявления да се упражнява съвместна компетентност за издаването на ревизионния акт. Нормата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК изрично определя чия е компетентността за издаване на ревизионния акт,без да обвързва тази компетентност с правомощията на съставителите на ревизионния доклад“. Безспорно налице е невъзможност за изпълнение на служебните задължения на член

на екипа, произтичаща от промяна в длъжността на органа по приходите, и са били налице основания за изземване на преписката, като това действие е следвало да бъде извършено с изричен акт от по-горестоящият орган възложил ревизията, а не директно с възобновяването, но не е било извършено прецизно. Настоящият състав приема в случая че компетентността за издаването на ревизионния акт не произтича от ревизионния доклад, а е нормативно установена и персонално определена, поради което пороците на ревизионния доклад (включително промяна на състава на ревизиращият екип) не рефлектират върху валидността на ревизионния акт. Ревизионният доклад е процесуална предпоставка за издаването на ревизионния акт, а при липса на процесуална предпоставка е налице неспазване на процесуалните разпоредби по смисъла на чл. 160, ал. 2 ДОПК, но не и толкова тежък порок, който да обуслови извод за нищожност на РА. В конкретния случай на М.Л. на която е възложена преписката, след възобновяване на производството, не е участвала при издаване на ревизионния акт, като същият изхожда от М. С., заемаща длъжността „Главен инспектор по приходите“ в качеството ѝ на ръководител на ревизията, и Е. К. на длъжност „Началник отдел–„Ревизии“, в качеството му на орган, възложил ревизията което е в съответствие с императивното изискване на чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Поради което съдът приема, че процесният ревизионен акт не е нищожен. РА отговаря на изискванията за съдържание по чл. 120, ал. 1 ДОПК предвид препращането към мотивите на РД изцяло, издаден е в срока по чл. 119, ал. 3 същия кодекс, като е съобразен срокът за подаване на възражение срещу РД по чл. 117, ал. 5 ДОПК от връчване на РД.

Нормата на чл. 120, ал. 2 ДОПК определя, че РД е неразделна част от РА, поради което фактическите и правни основания, посочени в доклада съставляват мотиви на ревизионния акт по смисъла на чл. 120, ал. 1, т. 5 ДОПК. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно-производствените правила, които да водят до нищожност.

Предвид изложеното се налага изводът, че оспореният РА е постановен от материално компетентен орган с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма и е постановено в рамките на преклузивния срок по чл. 109 ДОПК.

Ревизионният акт се обжалва в цялост.

При преценка относно изтекла погасителна давност от значение е моментът, от който започва да тече погасителният давностен срок и моментът, когато същият изтича. Спирането и прекъсването на давността е регламентирано в чл. 172 от ДОПК. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ДОПК, давността спира когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година. За времето на спиране на давността, давностният срок не тече. С отпадане на основанието за спиране се възобновява теченето на давностния срок. Давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. Ако актът за установяване бъде отменен, давността не се смята прекъсната (чл. 172, ал. 2 ДОПК). От прекъсването на давността започва да тече нова давност (чл. 173, ал. 3 ДОПК). В конкретния случай,

на 25.10.2021г. е издадена заповед за ревизия/л.89/. Към тази дата за нито едно от задълженията на жалбоподателят към СО не е изтекъл предвиденият 5-годишен давностен срок, касае се за задължения за 2018г., 2019г. и 2020г. С издаване на заповедта давността е прекъсната и е започнала да тече нова 5-годишна давност, считано от 25.10.2021г. Тя не е изтекла към момента, както за нито едно от задълженията не е изтекла предвидената в 171, ал. 2 от ДОПК абсолютна давност – 10 години от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение.

Правният спор по делото е свързан с материалната законосъобразност на определените задължения за ДНИ и ТБО.

Страните не спорят, че ревизираното дружество е собственик на декларирания от него недвижим имот, находящ се на територията на СО: [населено място], Район "В.", [жк], в.з. "Килиите".

Относно ДНИ.

Правната регламентация на данък за недвижимите имоти се съдържа в чл. 4 и сл. от ЗМДТ. Размерът на данъка се определя от служители на общинската администрация /чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ/, които имат правата и задълженията на органи по приходите /чл. 4, ал. 3 от ЗМДТ/. Основа за изчисляване размера на данъка, е данъчната оценка на имота. В чл. 10 от ЗМДТ е посочено, че с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. В чл. 13 от ЗМДТ изрично е посочено, че данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не. Според чл. 19, ал. 1 ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година, а по отношение на недвижимите имоти на предприятията по аргумент от чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ е прието, че данъчната оценка е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2. Легално определение на понятието "Отчетна стойност" е дадено в § 1, т. 17 от ДР на ЗМДТ - стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане. Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 размера на данъка в граници от 0,1 до 4,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот – чл. 22 ЗМДТ. Съгласно чл. 15 от Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет, приета с Решение № 83, по Протокол №7 от 28.02.2008 г. на Столичен общински съвет, размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 1,875 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот. Съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Съгласно чл. 15, ал. 2 от ЗМДТ, при прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно

право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя. По силата на чл. 28 ал.1 от ЗМДТ данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. Хипотезите, при които имотите не се облагат с ДНИ са посочени в чл. 10, ал. 2 - 4 от ЗМДТ, а случаите при които данъчнозадължените лица са освободени от заплащането на ДНИ са лимитативно изброени в чл. 24, ал. 1, т. 1-19 от ЗМДТ. Съдът приема, че относно процесния имот, собственост на „СОФИЯ ПРОЕКТ“ ООД правилно органите по приходите са определили задълженията за данък върху недвижим имот, изчислен на база 1,875 промила върху данъчната оценка съгласно чл.15 от Наредбата за определяне на размера на местните данъци за трите години 2018г.,2019г.,2020г. по 6481,88 лв.,съответно по години или общо 19445,64лв. Поради което съдът приема жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена в тази част.

Относно ТБО.

Правната уредба на местните такси, свързани с битовите отпадъци, е регламентирана в Глава Трета, Раздел I от ЗМДТ.

Съгласно приложимата към 2018 г. редакция на чл. 62 от ЗМДТ (Доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) - Таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът на таксата се определя по реда на чл. 66 за всяка услуга поотделно- сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване.

Съгласно приложимата към 2019г. и 2020 г. редакция на чл.62 от ЗМДТ (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) таксата за битови отпадъци се заплаща за извършваните от общината услуги по: 1. събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране; 2. третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации; 3. поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

Неоснователни са изложените в жалбата аргументи, че за трите години от ревизирания период - 2018 г., 2019 г. и 2020 г., на „СОФИЯ ПРОЕКТ“ ООД са определени задължения за такса битови отпадъци по компонента „за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения“, която е няма в закона. Безспорно е налице законодателна промяна на чл.62 от ЗМДТ/относима за 2019г. и 2020г. по повод издаденият РА/,като „обезвреждането на битови отпадъци“ и заменено с „третиране на битовите отпадъци“. Настоящият състав следва да посочи, че третирането на битови отпадъци е широка концепция, обхващаща всички операции (събиране, рециклиране, оползотворяване), докато обезвреждането е финален етап, насочен към сигурно депониране или изгаряне, без цел за повторна употреба. Разликата е, че третирането цели оползотворяване, а обезвреждането, безопасно унищожаване. Това е специфична подкатегория на третирането, която се прилага за отпадъци, които не могат да бъдат рециклирани или

оползотворени по друг начин.Целта е трайното и безопасно премахване на отпадъка от околната среда.Основните методи са:депонирание (изхвърляне на сметища/депа).Изгаряне без оползотворяване на енергия.Физико-химично или биологично третиране,което води до окончателно обезвреждане.Съдът приема ,че изложените аргументи в тази връзка са неоснователни т.к. с законодателните промени практически е разширен обхвата в текста на чл.62 т.2 ЗМДТ съобразено с разпоредбите Закона за управление на отпадъците.

Критериите и основните принципи за определяне размера на ТБО са законово уредени в чл.7 и чл.8, ал.5 ЗМДТ. Последно посочената норма предвижда, че общинският съвет с наредба определя реда, по който задължените лица могат да бъдат освобождавани от заплащане на съответната такса, когато те не ползват услугата през съответната година, а според ал.6 общинският съвет може да освобождава отделни категории лица изцяло или частично от заплащане на отделни видове такси, като редът също се определя с наредба.В изпълнение на законната делегация Столичният общински съвет е приел Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община. В чл.8 от нея е уредено, че лицата, неползващи услуга през годината или определен период от нея, се освобождават изцяло или частично от заплащане на съответната такса по ред, определен със същата наредба.

От представените на ревизията,се установява, че дружеството за ревизирания период от 2018 г. до 2020г. са подавани декларации по чл. 27 от НОАМТЦУПСО.Недвижимият имот не е ползван през целия ревизиран период.Безспорно е още, че съгласно становище на началника на Районен инспекторат – район "В.", недвижимият имот с пл.№ 393, находящ се в [населено място], район "В.",[жк], в.з."Килиите", попада в сектор 12 на район "В.".Съгласно същото становище, процесният недвижим имот, представляващ земя,е извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване за ревизирания период от 2018г. до 2020г.,като изрично в РД е посочено,че за него се оказват услугите по обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и за поддържане чистотата на територията за обществено ползване./л.71/.Представени са доказателства,че между СО и "Заубермахер България" ЕАД е сключен Договор от 12.04.2010 г. за възлагане на обществена поръчка с предмет "Събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци,лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване на територията на район В.", както и договор рег.№ СОА17-ДГ-55-167/28.04.2017 г. между СО и "С. Юг" ДЗЗД, действащи през ревизирания период, представени са и констативни протоколи по видове извършена дейност за всеки ревизиран период, както и фактури за извършените дейности, приобщени в хода на ревизията с протокол за присъединяване рег.№ СФР18-ВК66-101/10.02.2022 г.

Спорът между страните е свързан с реалното предоставяне на съответния компонент на услугите обезвреждане на битови отпадъци и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване от СО на жалбоподателят.

ТБО по своята същност представлява съвкупност от три различни услуги –

сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битови отпадъци и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Трите услуги са с различно предназначение, съответно задължението за заплащане на такса за тяхното ползване възниква при различни предпоставки.

С РА са определени задължения на жалбоподателят за две от услугите извършвани от СО за данъчен период 2018г.-2020г.

Относно услугата поддържане чистота на териториите за обществено ползване.

Чл. 67, ал. 4 ЗМДТ в редакцията преди измененията, обн. ДВ, бр. 88 от 2017г., /вж. § 21 от ПЗР към ЗИДЗМДТ (обн. - ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 01.01.2022 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) регламентира, че таксата за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет. Разпоредбата на която се позовава жалбоподателят чл.71 т.2 от ЗМДТ е неотнормирана към процесния период. Редакцията на [чл. 71 т. 2 от ЗМДТ](#), приета с § 9 от ЗИД на ЗМДТ, обн. ДВ бр.88/03.11.2017г. , в сила от 01.01.2020 г., според която не се събира такса за: т. 2. услугата по чл. 62 т. 1 и дейността по третиране на битовите отпадъци – част от услугата по чл. 66 ал. 1 т. 2, когато имотът е незастроен или не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец и ред, определени с наредбата по чл. 9, от задълженото лице до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота. Посочената редакция на законовата норма обаче не е действателно право, тъй като влизането в сила на същата е отложено във времето, както следва: с промените в ЗМДТ, приети с § 39 т. 23, б. "г" от ПЗР на ЗИД на ЗКПО, обн. ДВ бр.98/27.11.2018 г. влизането в сила е отложено за 01.01.2022 г., а с промените в ЗМДТ, приети с § 15 т. 3 б."г" от ЗИД на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020г., и за преодоляване на последиците, обн. ДВ бр.14/17.02.2021г. влизането в сила е отложено за 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. поради което е неприложима.

Услугата по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване се предоставя от общината, за да гарантира приети от държавата и обществото стандарти на поддържане на териториите за обществено ползване, необходими за съвместно съжителство в рамките на съответната територия. Тази услуга включва поддържане на чистотата на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места и селищните образувания в общината, предназначени за обществено ползване. Предпоставките, при наличието, на които възниква задължението за този вид услуга са: правният субект да притежава качеството на лице по чл.64, ал.1 ЗМДТ; общинският съвет да е определил размера на таксата за услугата; същата фактически да е предоставена от община. Следователно във връзка с дължимостта на таксата за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, законодателят не е предвидил сред предпоставките, включване на тази услуга в заповедта на кмета по чл.63, ал.2 ЗМДТ и попадане на имота в границите на районите, в които общината е

декларирала, че ще предоставя тази услуга. Този извод следва от изричната норма на чл.63, ал.1 ЗМДТ, съгласно която таксата за услугата поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване е дължима и когато районът попада извън районите, в които общината е организираща събиране и извозване на битови отпадъци. Таксата е дължима за извършени дейности на териториите за обществено ползване в населеното място, а не конкретно на територията на имота или в непосредствена близост до него. За да бъде дължима таксата, е необходимо също така общината фактически да е предоставяла услугата. Безспорно е налице такава услуга извършвана от СО. Размера на същата е била определена съобразно заповеди на Кмета на Столична община за 2018г., 2019г. и 2020г., като и решения на СОС, №793/21.12.2017г., Решение №857/20.12.2018г., Решение №52/30.12.2019г. Ответникът по делото представи договор, сключен между Столична община и "Заубермахер България" ЕАД от 12.04.2010 г., съгласно СО – Възложител възлага, а "Заубермахер България" ЕАД – Изпълнител се задължава да предоставя услуги по дейностите събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване на територията на Район "В.". Видно от чл. 3, ал. 1, т. 4 от този договор е, че за нуждите на този договор под "събиране и транспортиране на битови отпадъци" се разбира превоз на отпадъци, включително съпътстващите го дейности по товарене, разтоварване и претоварване. Неразделна част от договора е и техническото предложение, което съдържа и стратегията на дружеството-изпълнител по отношение на изпълнението на договора, включващ услугите по събиране и транспортиране на битови отпадъци, улично почистване, почистване от сняг и поддържане на улици и други места за обществено ползване през зимния период. Видно от представените като доказателства технически спецификации, услугите предмет на обществената поръчка следва да включват събиране и транспортиране на битови отпадъци от точките на събиране до съоръжение за третиране, събиране и транспортиране на битови отпадъци от търговски обекти до съоръжение за третиране, събиране и транспортиране на битови отпадъци от уличните кошчета до съоръжение за третиране, разполагане на съдове за битови отпадъци в точките за събиране на отпадъци, осигуряване, монтиране и подмяна на улични кошчета, събиране и транспортиране на едрогабаритни отпадъци до съоръжение за третиране, събиране и транспортиране на биоразградими отпадъци до съоръженията за третиране, събиране и транспортиране на пепел и сгурия до съоръженията за третиране, почистване на улици, тротоари, площади и други територии за обществено ползване и междублокови пространства и транспортиране на събраните отпадъци до съоръжение за обезвреждане, почистване от сняг и зимна поддръжка на улици, тротоари, площади, спирки на масовия градски транспорт и други места за обществено ползване, поддържане проводимостта на шахтите и оттоците на канализационната мрежа, разположени до уличните платна, събиране и транспортиране на отпадъците до съоръжение за обезвреждане. Също по договор от 28.04.2017 г., сключен между СО – възложител и " С. Юг" ДЗЗД, по силата, на който възложителят възлага, а изпълнителят се задължава да предоставя услуги по събиране и транспортиране на отпадъци, почистване и поддържане на улици и места за обществено ползване на територията на Столична община, обособена позиция 1 – район "В." и "Овча К.", в съответствие с изискванията на договора, техническите спецификации, техническото и ценовото предложения на изпълнителя, които са неразделна част от договора. В случая

дължимостта на таксата за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване се предопределя от два кумулативни елемента - принадлежността на имота към територията на съответното населено място и предоставяне на услугата по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населеното място, което безспорно е установено по делото поради което съдът приема, че жалбата в тази част е неоснователна.

Относно услугата обезвреждане на битови отпадъци и поддържане на депа или други съоръжения за обезвреждане.

По силата на § 21 от ПЗР на ЗИДЗМДТ (ДВ, бр. 88 от 2017 г., изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм. бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) действието на измененията на чл. 67 ЗМДТ, приети с § 6 от този закон е отложено, считано от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. Поради това за процесният период 2018-2020г. е приложима разпоредбата на чл. 67, ал. 1 ЗМДТ в редакцията ѝ преди изменението с ДВ бр. 88/2017 г., съгласно която размерът на таксата се определя в левове според количеството на битовите отпадъци.

Услугата "третиране/обезвреждане на битови отпадъци и поддържане на депа или други съоръжения за обезвреждане", е необходима по отношение на битовите отпадъци, получени от сметосъбирането и сметоизвозването, както и за битовите отпадъци, получени от поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване, както и за осигуряване на общото задължение на общината по обезвреждане на битовите отпадъци. Предпоставките за дължимост на таксата за тази услуга са: правният субект да има качеството на лице по чл.64, ал.1 ЗМДТ; общинският съвет да е определил размера на таксата за услугата; общината да ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци или друго съоръжение за тяхното обезвреждане. Следователно за дължимостта на таксата за обезвреждане и на таксата за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, законодателят не е предвидил предпоставките включване на услугата в заповедта на кмета по чл.63, ал.2 ЗМДТ, съответно попадане на имота в границите на районите, в които общината е декларирала, че ще предоставя услугата. Този извод произтича от изричната норма на чл.63, ал.1 ЗМДТ, съгласно която, таксата за услугата обезвреждане на битови отпадъци е дължима и когато имотът попада извън районите, в които общината е организираща събиране и извозване на битови отпадъци. Нейната дължимост за разлика от другите две услуги, законодателят не обвързва с доказването на фактическото предоставяне на услугата, а се приема, че услугата се предоставя винаги, когато общината ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци. Поради това, единствената хипотеза, при която лицата могат да бъдат освободени от заплащане на такса по този компонент на ТБО е, когато липсва изградено депо, обслужващо района на съответната община. Безспорно е налице такава услуга извършвана от СО. Размера на същата по години е определяна съобразно заповеди на Кмета на Столична община за 2018г., 2019г. и 2020г., като и решения на СОС, №793/21.12.2017г., Решение №857/20.12.2018г., Решение №52/30.12.2019г. От доказателствата по делото се установява, че СО ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци. Настоящият състав следва посочи, че дейностите по „поддържане чистотата на уличните платна, площадите, алеите и парковете и другите територии от

населените места и селищните образувания в общината, предназначени за обществено ползване“ съставляват дейности по „управление на отпадъците, по смисъла на легалното определение дадено в чл. 3, § 1, т. 9 от Директива 2008/98/ЕО .В решение по дело С-254/08 в т. 46 изрично е прието, че „що се отнася до финансирането на разходите за управление и обезвреждане на битовите отпадъци, доколкото това е услуга, колективно предоставяна на група „притежатели“, по силата на член 15, буква а) от Директива 2006/12 държавите-членки са длъжни да гарантират, че по принцип всички ползватели на тази услуга в качеството им на „притежатели“ по смисъла на член 1 от същата директива понасят колективно общия размер на разходите за обезвреждането на посочените отпадъци“, като е прието, че при положение, че „определянето на точния обем битови отпадъци, които се предават за събиране от всеки „притежател“, често е трудно, а и скъпо“, е допустимо „използването на критерии, които се основават на производствения капацитет на „притежателя“, изчислен в зависимост от площта на ползваните от него недвижими имоти, както и от предназначението им, от една страна, и/или на естеството на произведените отпадъци, от друга, може да позволи да се изчислят разходите за обезвреждането на тези отпадъци и да се разпределят между отделните „притежатели“, доколкото тези два параметъра могат да се отразят пряко на размера на посочените разходи“ /т. 49 и т. 50/.Разбирането е и, че „битовите отпадъци включват, наред с другото, отпадъци от поддържането на паркове и градини, като листа, окосена трева и подрязани клони, и отпадъци от почистването на пазари и улици, като съдържанието на кошчетата за боклук и боклук, събран след метене, с изключение на материали, като пясък, камъни, кал или прах“, като е посочено в съображение 10 от Директива (ЕС) 2018/851 на Европейския парламент и на съвета от 30 май 2018 г. за изменение на Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците.Настоящият състав приема,че наличието на депо, обслужващо района на общината води до извод за липса на условието за недължимост на таксата за услугата"обезвреждане/третиране на битови отпадъци и поддържане на депа или други съоръжения за обезвреждане". Също в чл.19, ал.4 НОАМТЦУПСО е посочено за имоти на предприятия и граждани,попадащи извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, се събира такса за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.В случая процесният имот се намира [населено място], Район "В.",[жк], в.з. "Килиите", следователно същият принадлежи към населеното място и общината предоставя процесната услуга.Изводите на органите по приходите за дължимост от страна на дружеството на таксата за услугата обезвреждане на битови отпадъци, са правилни и съответстват на приложимия материален закон.

Относно лихвите по издаденият РА съдът счита лихвите за правилно определени,същите са изчислени в съответствие с действащото законодателство (ДОПК),върху точния размер на главницата и за периода на забава.Обстоятелството,че са начислени лихви в периода в които производството е било спряно следва да се посочи,че заповедта за спиране на ревизионното производство № СФД22-РД72-2/22.02.2022г.,е била връчена на упълномощено лице на 09.03.2022 г. и на основание чл. 34, ал. 5 дружеството е имало възможност да обжалва в срок което не е било направено.

С оглед изложеното съдът приема че ревизионният акт е правилен и

законосъобразен, а депозираната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

IV. Разноски

Ответникът претендира разноските за юрисконсулско възнаграждение. Съдът съобрази, изменение на разпоредбата на чл.161 от ДОПК. При този изход на делото и на основание с чл. 78, ал. 8 от ГПК и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на СО следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева или 102,10 евро.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от ДОПК, Административен съд-София град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "София проект" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ет.5, ЕИК по Булстат:[ЕИК], срещу Ревизионен акт №СФД24-РД77-75/29.08.2024г., издаден от Е. К. К. на длъжност началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“ - възложил ревизията, и М. Б. С. на длъжност главен инспектор-ръководител на ревизията, потвърден с Решение №СОА25-РД28-6/11.02.2025г., с които са установените задължения на дружеството за данъчен период 2018г., 2019г., 2020г., общо: ДНИ-19445,64лв., лихви за ДНИ-10777,00лв. и ТБО 67757,20лв., лихви за ТБО-37600,52лв.

ОСЪЖДА "София Проект" ООД, ЕИК:175146931 да заплати на Столичната община на 102,10 евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

съдия: